

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส
ที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1*

THE EFFECT OF LEARNING MANAGEMENT BY USING PHONICS METHOD
AND MULTI-SENSORY APPROACH ON THAI SPELLING READING ABILITY
OF PRATHOMSUKSA 1 STUDENTS

กุลธิดา เกิดไทย

Kullatida Kerdthai

ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์

Sasiphong Srisawat

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ประเทศไทย.

Udonthani Rajabhat University, Thailand.

E-mail: Kullatida.proud@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำ โดยใช้การสอนวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน 2) ศึกษาความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหันเทาผักกาดย่า อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แบบแผนการทดลอง เป็นแบบกลุ่ม เดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี โฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง จำนวน 16 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านสะกดภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ 3) แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ก่อนเรียนโดยใช้วิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส นักเรียนมีคะแนนอ่าน สะกดคำภาษาไทยเฉลี่ย 10.5 คะแนน และหลังเรียน 35 คะแนน เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า นักเรียน มีทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

* Received: 1 October 2024; Revised: 16 December 2024; Accepted: 25 December 2024



ที่ระดับ .05 2) หลังเรียนโดยใช้การสอนวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคผสมผัส นักเรียนมีระดับความพึงพอใจโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับ 2.8 หมายความว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การอ่านสะกดคำ, วิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคผสมผัส, ความพึงพอใจ

Abstract

The purposes of the research were 1) to study and compare the Thai spelling reading ability of prathomsuksa 1 students before and after using Phonics Method and Multi-Sensory Techniques. 2) to study the student's satisfaction of grade 1 students after learning by using Phonics Method and Multi-Sensory Techniques. This research is quantitative research. The samples consisted of 12 Prathomsuksa 1 students at Huntaopakkadya School, Kut Chap District, Udon Thani, in the 1 semester of the academic year 2023, They were selected using cluster random sampling. This research design was one group pretest-posttest design. The research instrument were: 1) 16 lesson plans. 2) A Thai spelling reading abilities test. 3) Satisfaction assessment form after learning by using Phonics Method and Multi-Sensory Techniques. Data analysis included mean, percentage, standard deviation, and t-test for Dependent Samples.

The research finding were as follows 1) The students had an average score of 10.5 percent on pre-test and 35 percent on post-test, So that the students who learned by using Phonics Method and Multi-Sensory Techniques after class higher than of before with a statistical significance .05 level. 2) The students were satisfied with simulations is 2.8 that is high level.

Keywords: spelling reading, Phonics Method and Multi-Sensory Techniques, satisfaction

บทนำ

การอ่านถือเป็นกระบวนการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ส่งสารผ่านตัวอักษรกับผู้อ่าน โดยใช้ตัวหนังสือเป็นสื่อกลาง ทักษะการอ่านนับว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในกระบวนการศึกษาหาความรู้ การอ่านช่วยเสริมสร้างความรู้และความคิด ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ เพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิตและพัฒนาสติปัญญา อันนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การพัฒนาทักษะการอ่านต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ เพื่อให้สามารถใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) กระบวนการอ่านเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อน โดยเฉพาะในเด็กที่เริ่ม



เรียนรู้ภาษาไทย เด็กจำเป็นต้องทำความเข้าใจสัญลักษณ์ตัวอักษร เช่น พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ รวมถึงกระบวนการนำสัญลักษณ์เหล่านี้มาประสมคำให้สามารถเปล่งเสียงและเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้นได้ ทักษะการสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับสูง ในการเรียนระดับพื้นฐาน การอ่านและการเขียนที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษานับเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ทางภาษาไทย เช่น การสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ และอักษรนำ ทั้งนี้ ครูยังต้องสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม เริ่มจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องที่ซับซ้อนมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และไม่รู้สึกลัวภาษาไทยเป็นเรื่องยากเกินไป (กรมวิชาการ, 2546)

ดังนั้น สาระการอ่านและการเขียนจึงเป็นหัวข้อสำคัญที่โรงเรียนจำเป็นต้องเร่งพัฒนาอย่างจริงจัง เพราะหากนักเรียนยังคงมีปัญหาในการอ่านและเขียน ก็จะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมของโรงเรียน บันลือ พลฤกษ์วัน ได้กล่าวถึงสาเหตุที่นักเรียนมีปัญหาในการอ่านไม่ออกหรืออ่านไม่แตกฉาน ไม่สามารถเข้าใจความหมายของข้อความ สรุปความไม่ได้ หรือขาดความพร้อมในการฝึกทักษะการอ่านว่า อาจมีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน ซึ่งมักยังใช้วิธีการสอนในรูปแบบเดิมและขาดความหลากหลายในกระบวนการสอน สิ่งนี้ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องปรับปรุงและพัฒนาวิธีการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2533)

ปัญหาการอ่านที่ผู้วิจัยพบ คือ การขาดความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร คือ การเรียนการสอนแบบเดิมของครูที่เน้นการท่องจำเพียงอย่างเดียว ขาดการนำสื่อหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเข้ามาใช้ในการสอน หรือใช้เพียงสื่อชนิดเดียวในการสอนเนื้อหาประสบการณ์ทั้งหมด การนำสื่อและอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับประสาทสัมผัสมาใช้ในการเรียนการสอนตามลักษณะของประสาทสัมผัสทางด้านการมองเห็น การฟังเสียงและการสัมผัส จะส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เกิดการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้ผ่านประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสที่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งทางด้านการมองเห็นตัวอักษรหรือรูปภาพ และประสาทสัมผัสทางการทำกิจกรรม

ผู้วิจัยจึงจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มต้นความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร ได้เรียนรู้เสียงของพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงของพยัญชนะท้าย เป็นการเรียนรู้จากหน่วยย่อยขึ้นไป ช่วยให้นักเรียนที่เริ่มเรียนในระดับเริ่มต้นสามารถออกเสียงตัวอักษรภาษาไทยได้ถูกต้อง โดยใช้ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ซึ่งเป็นวิธีสอนโดยใช้ประสาทสัมผัส โดยในการสอนเขียนจะเน้นการใช้ประสาทสัมผัสการรับรู้ทางด้านสายตา ด้านการได้ยิน ด้านการเคลื่อนไหวของอวัยวะ



ต่าง ๆ รวมถึงด้านการรับสัมผัสที่อยู่บริเวณผิวหนัง โดยขั้นตอนของการสอนจะมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฟัง ดู สัมผัส และเคลื่อนไหว จนกระทั่งนักเรียนสามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง

จากสภาพที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ (Phonics) ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องการอ่านสะกดคำของนักเรียนให้ถูกต้อง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายทาง ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การสัมผัส และการเคลื่อนไหวร่างกาย ในเรื่องการอ่านสะกดคำ เพื่อให้การเรียนรู้เรื่องการอ่านสะกดคำ เกิดความสัมพันธ์กันในระหว่างการออกเสียงและตัวอักษร ผู้วิจัยจึงใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ (Phonics) ตามแบบของรุ่งอรุณ โรจน์รัตนดำรง ไชยศรี (รุ่งอรุณ โรจน์รัตนดำรง ไชยศรี, 2561) ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสตามวิธีของเฟอร์นาล (Mercer, A.R, 1992) เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้และเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนอ่านสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับพหุสัมผัสอยู่ในระดับใด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนอ่านภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำ โดยใช้การสอนวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิธีการดำเนินการวิจัย

ศึกษาการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการอ่านสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ทั้งด้านแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนการสอน ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านหันเทาผักกาดย่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้า แล้วทำการวิเคราะห์เป็นหน่วยย่อย เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส โดยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง (ไม่นับรวมการทดสอบก่อน-หลังเรียน) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้อง



และครอบคลุมแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งปรากฏว่าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า 1.00 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

จากนั้นศึกษาหลักสูตรและคู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา และเครื่องมือคัดกรอง “ความสามารถในการอ่านและเขียน” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของสำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และการประเมินผลด้านการอ่านสะกดคำ สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ โดยใช้ค่าจากบัญชีค่าพื้นฐานชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา แล้วนำมาทดสอบ 1 ชุด นำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ไปลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนผ่านมาแล้ว นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.67-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.37-0.86 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบทดสอบไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน จากนั้นศึกษาทฤษฎี วิธีสร้างเทคนิคการเขียนแบบวัดความพึงพอใจ สร้างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนจำนวน 10 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) โดยปรับเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และนำไปปรับปรุงแก้ไข นำแบบวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความสอดคล้องของ ข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องด้านภาษา ความสอดคล้องของข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับแบบวัดความพึงพอใจต่อการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส (IOC) ซึ่งปรากฏว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสที่ได้ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้ และแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ เรื่องการอ่านสะกดคำ ตามหลักการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยมีวิธีการ ดังนี้

1. ให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้วัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ



2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมพันธ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรวม 16 แผน

3. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว จึงให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบการอ่านชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน

4. สัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการสอนด้วยวิธีโพนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการอ่านสะกดคำ และนำผลการทดสอบหลังเรียน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

2. ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนวิธีโพนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมพันธ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นในการประเมินความพึงพอใจ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยการคำนวณหา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลตามเกณฑ์ของค่าเฉลี่ยของบุญชม ศรีสะอาด (บุญชม ศรีสะอาด, สมนึก ภัททิยธนี, นุชานา เหลืองอังกู, กรนุช ศรีสะอาด, สมบัติ ท้ายเรือดำ ประวัติ เอรารวรรณ์ และคณะ, 2552)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำด้วยวิธีโพนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมพันธ์ จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง 2. แบบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ จำนวน 40 คำ 3. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำด้วยวิธีโพนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมพันธ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 3 ระดับ ได้แก่ มาก ปานกลาง น้อย จำนวน 10 ข้อ โดยแทรกสัญลักษณ์ภาพให้ง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการขอเก็บข้อมูลในการทำวิจัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้ปกครองของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ และชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินการวิจัย จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดลองใช้แผนการทดลอง การสอบวัดความสามารถ และการสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้เรียน



การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการอ่านสะกดคำ และนำผลการทดสอบหลังเรียนโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) และศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นในการประเมินความพึงพอใจ และนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยการคำนวณหาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลตามเกณฑ์ของค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

การศึกษาศักยภาพในการอ่านสะกดคำภาษาไทยด้วยวิธีโฟนิกส์ ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาดังปรากฏในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบ (t-test for Dependent Samples) จากการทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทย ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	Sig.
ก่อนเรียน	12	10.5	6.27	26.25	-25.177	.000
หลังเรียน	12	35	3.49	87.5		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาคะแนนการทดสอบความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.5 คิดเป็นร้อยละ 26.25 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35 คิดเป็นร้อยละ 87.5 แสดงให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
ความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย	12	2.8	0.32	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า จากการสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทยด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.8 แสดงว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอน



อ่านสะกดคำภาษาไทยด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสอยู่ในระดับมาก จากการสัมภาษณ์ คือนักเรียนชอบการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส เพราะได้ทำกิจกรรมที่สนุกสนาน น่าสนใจ รู้สึกมีความสุขกับการเรียน มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลายและแปลกใหม่นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และเรียนด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสทำให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำได้

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลตามสมมติฐานของการวิจัย ดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75 และหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้มีเหตุผลสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยสูงขึ้นได้ ดังนี้

ประการแรก การใช้วิธีการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มต้นความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร นักเรียนได้เรียนรู้เสียงของพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงของพยัญชนะท้าย เป็นการเรียนรู้จากหน่วยย่อยขึ้นไป ช่วยให้นักเรียนที่เริ่มเรียนในระดับเริ่มต้นสามารถออกเสียงตัวอักษรภาษาไทยได้ถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของวีเวอร์ Weaver ได้กล่าวว่า การสอนวิธีโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและสะกดคำ ดังนั้น การสอนเด็กในระยะเริ่มต้นจึงควรเริ่มที่การสอนหน่วยเสียงไปสู่ทักษะที่ยากขึ้นต่อไป (Weaver, C, 1994) และบราวน์ Brown กล่าวว่า วิธีโฟนิกส์นั้นเป็นการสอนการอ่านตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างตัวอักษรต่าง ๆ และเสียงอ่านที่เกิดจากตัวอักษรนั้น ๆ (Browne, A, 1996) นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส จึงเป็นวิธีการสอนที่กระตุ้น และส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสรับรู้หลายช่องทางพร้อม ๆ กัน โดยการฟัง การมองเห็น การเคลื่อนไหวร่างกาย และการสัมผัส โดยการมองดูตัวอักษรและออกเสียงของหน่วยเสียง พร้อมกับใช้นิ้วมือลากตัวอักษรกลางอากาศ ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งอรุณ โรจน์รัตนาดารง ไชยศรี ที่แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนและได้ฝึกปฏิบัติทั้งการอ่านและการเขียนอย่างมีลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง เรียนรู้จากส่วนประกอบของคำว่าจะต้องประสมด้วยเสียงใดบ้าง ฝึกการเทียบเคียงเสียงเพื่อเชื่อมโยงว่ามีหน่วยเสียงใดที่เหมือนกันบ้าง ฝึกอ่านและเรียนรู้คำต่าง ๆ อีกทั้งได้พัฒนาทั้ง 4 ทักษะไปพร้อมกัน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งจากการทดลองในการวิจัยพบว่าเมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์แล้ว นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะการ



อ่านพยัญชนะและสระ นักเรียนสามารถจดจำเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และสามารถอ่านเขียนได้ ซึ่งเป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการตั้งเป้าหมายไว้ (รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐพล สุริยมณฑล ที่พบว่าหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและสะกดคำได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งยังสามารถอ่านออกเสียงคำ โดยมีองค์ประกอบของหน่วยเสียงที่คล้ายกับคำที่เคยเรียนมาแล้วได้ แม้ว่าจะไม่เคยเรียนมาก่อน (ณัฐพล สุริยมณฑล, 2561)

รูปแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสมีขั้นตอน กระบวนการและขั้นตอนการสอนอย่างเป็นระบบ นักเรียนได้เรียนรู้เริ่มต้นจากเนื้อหาความรู้ที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 คือ ขั้นเรียนรู้พยัญชนะและออกเสียงตัวอักษร นักเรียนฟังเสียงตัวพยัญชนะและออกเสียงตาม พร้อมทั้งเขียนตัวอักษรที่แทนเสียงนั้น โดยใช้นิ้วจุ่มน้ำ และเขียนตัวอักษรลงบนกระดาษ การเขียนมือเพื่อน เขียนหลังเพื่อน ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่น่าเบื่อ ได้สังเกตว่าการสัมผัสที่เพื่อนเขียนนั้นถูกต้องหรือไม่ ขั้นที่ 2 ฝึกการสอนประสมเสียง นักเรียนรู้จักวิเคราะห์หน่วยเสียงและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงพยัญชนะและสระ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจการใช้ตัวอักษรแทนเสียง ในขั้นนี้นักเรียนได้เรียนการออกเสียงคำว่าตัวไหนคือพยัญชนะ และสระ จึงนำไปสู่การอ่านออกเสียงคำอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้อง โดยนักเรียนได้ฝึกการออกเสียงผสมตัวพยัญชนะกับสระ ได้ฝึกออกเสียงคำ โดยใช้เกมจับคู่คำเข้ามาช่วย นักเรียนได้เดิน วิ่ง เพื่อประกอบพยัญชนะและสระให้เป็นคำ นำมาอ่านออกเสียงให้ครูและเพื่อนฟังทีละคู่ ทำให้ห้องเรียนเกิดความครึกครื้น มีชีวิตชีวา ขั้นที่ 3 รู้จักการเทียบเคียง นักเรียนอ่านคำที่ได้จากการทำกิจกรรมจับคู่ และผันวรรณยุกต์ตามครู พร้อมกับทำกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบการสัมผัสส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การเคาะจังหวะ การปรบมือ ดังนั้น การได้ฝึกออกเสียงคำพร้อมกับการเคลื่อนไหวร่างกาย ช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ไม่เครียดและมั่นใจในตนเองมากขึ้น นักเรียนฝึกและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง ขั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ นักเรียนรู้จักการอ่านออกเสียงและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน โดยการใช้การสัมผัส เช่น ลากนิ้วลงบนโต๊ะ แข่งกันเขียนบนกระดาน ทำใบกิจกรรม และร่วมกันเฉลยตรวจคำตอบ จากนั้นอ่านพร้อมกัน โดยนักเรียนทำกิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบ เช่น ปรบมือ หรือสัมผัสส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และจับคู่ออกมาอ่านให้ครูฟังเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกสังเกตว่าเพื่อนอ่านถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับการสอนของเฟอร์นาลที่เน้นการใช้ประสาทสัมผัสการรับรู้หลายด้าน ทั้งด้านการฟัง ด้านสายตา และด้านการสัมผัส (Mercer, A.R, 1992)

และแนวการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนรับรู้ข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสหลาย ๆ ทาง ได้แก่ ทางการเห็น ทางการได้ยิน ทางการสัมผัส และทางการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยให้ความสำคัญในการรับแต่ละช่องทางอย่างเท่าเทียมกัน ขณะเขียนและอ่านออกเสียงจะทำให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างลักษณะของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น จะเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านและการสะกดคำต่อไป (Townsend, J, 2022) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประภัสสร ทศนพวงศ์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับ



การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทย ตามแนวคิดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสื่อกลางและพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ได้วิธีการจัดการเรียนรู้ โดยมีหลักการสำคัญในการพยายามช่วยเหลือแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย มีสื่อที่ส่งผลให้เกิดการรับรู้ จดจำ และเรียนรู้สิ่งใหม่ผ่านประสาทสัมผัสหลายทาง โดยมีครูทำเป็นสื่อกลางช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน (ประภัศร ทศนพงศ์, พจมาน ชำนาญกิจ และ อุษา ปราบหงษ์, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจินดารัตน์ วรยศ และวิเชียร อารังโสติสกุล ได้ศึกษาและวิจัย เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุประสาทสัมผัส เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดพหุประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากความหลากหลายของสื่อในแต่ละชั่วโมง การสอนนี้สอดคล้องกับการเรียนรู้ตามประสาทสัมผัส ซึ่งได้แก่ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น นักเรียนสามารถที่จะเห็นสิ่งนั้นจริง ๆ ด้วยตา ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัสด้วยมือ ได้สัมผัสสิ่งของนั้นได้จริง ๆ ได้ลากนิ้วเป็นคำศัพท์บนกระดานชนิดต่าง ๆ ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน คือ ได้ยินเสียงเพลงที่ครูนำมาเปิดให้ฟังพร้อมทำท่าประกอบ จึงทำให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายไปด้วยประสาทสัมผัส ซึ่งการเรียนด้วยกิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ใช้ประสาทสัมผัส มากกว่า 3 ด้าน ในทุกกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จินดารัตน์ วรยศ และ วิเชียร อารังโสติสกุล, 2565)

จากการอภิปรายที่ได้กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เน้นความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและตัวอักษร ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสที่ได้ใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลายในการทำกิจกรรม โดยการทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 87.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเสียคะแนนบางส่วนไปนั้น เพราะนักเรียนบางคนไม่สามารถแยกเสียงพยัญชนะที่ใกล้เคียงกันได้ เช่น /ท/-/ถ/, /ช/ /ซ/, /พ/-/ผ/ ฯลฯ

ประการที่สอง จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทยด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสในภาพรวมของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.8 ซึ่งภาพรวมอยู่ในระดับมากเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะการจัดการเรียนการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทยด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งการใช้นิ้วจุ่มสีเขียนเป็นสระ นิ้วจุ่มน้ำเขียนพยัญชนะบนโต๊ะ การปั้นดินน้ำมัน การใช้สีลากเส้นสระ ทำให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น เรียนด้วยความเพลิดเพลิน สนุกสนาน มีความสุข นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่าง ๆ การเห็น การฟัง การพูดออกเสียงในขณะร่วมกิจกรรม เข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ การได้รับคำชมอย่างสม่ำเสมอ ก่อให้เกิดความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัยวัฒน์ ม่วงเสาร์ ที่ได้ทำ



การวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งได้มีการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมในระดับมาก เนื่องจากได้ฝึกปฏิบัติทั้งรายคนและรายกลุ่ม เพื่อนที่อ่านได้ช่วยเหลือเพื่อนที่อ่านไม่ได้หรืออ่านไม่คล่อง และนักเรียนได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากครูตลอด ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน กระตือรือร้นที่จะเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องการเรียนมากขึ้น (อัยวัฒน์ ม่วงเสาร์, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดบรรยากาศชั้นเรียนในทางกายภาพ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และบรรยากาศชั้นเรียนเชิงบวกในทางจิตวิทยา ซึ่งประกอบด้วย 1. บรรยากาศที่อบอุ่น (Warmth) 2. บรรยากาศที่เป็นอิสระ (Freedom) 3. บรรยากาศที่ท้าทาย (Challenge) 4. บรรยากาศแห่งการยอมรับนับถือ (Respect) 5. บรรยากาศแห่งการควบคุม (Control) และ 6. บรรยากาศแห่งความสำเร็จ (Success) เหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับระดับความสุขในชั้นเรียน และทำให้เกิดพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนินทร์ ทิมฤกษ์ และยุพิน ยืนยง เรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและกล้าแสดงออก ซึ่งในการจัดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ครูจะคอยกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันจัดกิจกรรมจากง่ายไปหายาก และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น ครูมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ให้กำลังใจแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนอ่านหรือเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ให้ข้อมูลแก่นักเรียนทุกครั้งเมื่อนักเรียนสงสัย ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลาการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำและกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ (ชนินทร์ ทิมฤกษ์ และยุพิน ยืนยง, 2565)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส มีความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.5 คิดเป็นร้อยละ 26.25 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35 คิดเป็นร้อยละ 87.5 ซึ่งหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน



2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทยด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส โดยใช้แบบสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมพบว่านักเรียนพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากผลสรุปที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลของการวิจัย พบว่า การสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทย และมีความพึงพอใจต่อการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสในภาพรวมระดับมาก และเพื่อให้งิจกรรมการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสมีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ผู้สนใจงานวิจัยนี้ สามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาและประยุกต์ใช้เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ผู้สอนควรปรับบทบาทและรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองตามความสนใจ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้แนะนำ ผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ริเริ่ม เล่น ทดลอง โดยให้เหตุผลและให้ความร่วมมือกับนักเรียน

1.3 ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนที่วางไว้ รวมถึงปรับปรุงระบบการประเมินผลการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำภาษาไทย ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำที่มีเสียงพยัญชนะใกล้เคียงกัน เช่น /ข/ /ค/ , /ช/ /ซ/ และการอ่านออกเสียงคำที่มีรูปและเสียงวรรณยุกต์ ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิควิธีอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนจำแนกเสียงได้แม่นยำ จะส่งผลให้อ่านคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำไปใช้กับการเรียนการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส กับนักเรียนชั้นปฐมวัย ซึ่งเป็นวัยที่กำลังเริ่มต้นหัดเขียนหัดอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำพยัญชนะและสระ และสามารถนำมาประสมเป็นคำได้ในระดับขั้นอื่นต่อไป หรือนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาด้านการอ่าน

2.3 ควรมีการวิจัยทดลองเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย ด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัส กับผู้เรียนหลายกลุ่มเพื่อศึกษาความคงเส้นคงวาและทำให้วิจัยมีประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น



เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จินดารัตน์ วรยศ และ วิเชียร อารังโสติสกุล. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุประสาทสัมผัสเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการ มจร. บุรีรัมย์*, 7(1), 87-100.
- ชนินทร์ ทิมฤกษ์ และยุพิน ยืนยง. (2565). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสาร มจร. เพชรบุรีปริทรรศน์*, 2(2), 226-227.
- ณัฐพล สุริยมณฑล. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 8(2), 117-123.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2533). *อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาตามแนวบูรณาการทางการสอน*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด, สมนึก ภัททิยธนี, นุชานา เหลืองอังกูร, กรนุช ศรีสะอาด, สมบัติ ท้ายเรือดำ ประวัติ เอรารวรรณ์ และคณะ. (2552). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ขอนแก่น : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประภัสสร ทศนพงศ์, พจมาน ชำนาญกิจ และ อุษา ปราบหงษ์. (2561). การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทยตามแนวคิดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสื่อกลางและพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับประถมศึกษา. *Journal of Education Khon Kaen University (Graduate Studies Research)*, 1(11), 81-89.
- รุ่งอรุณ โจนรัตน์ดำรง ไชยศรี. (2561). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนอ่านเขียนของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าวและการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีการสอนแบบโฟนิกส์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.



อัยวัฒน์ ม่วงเสาร์. (2561). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ประกอบการฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

Browne, A. (1996). *Developing Language and literacy 3-8*. London: P. Chapman.

Mercer, A.R. (1992). *Improve reading in learning disabilities*. New York : Brooks.

Townsend, J. (1998). *Principle of teaching : The dyslexia institute*. Retrieved July 1, 2022 from www.dyslexia-inst.Org.uk

Weaver, C. (1994). *Reading Process and Practice*. Portsmouth, HN : Heinemann Educational books.